

O puternică aspirație a tinerilor — cunoașterea drumului de luptă a partidului

În fața mărturiilor din trecut

Istoria e inepuizabilă în fața și sinteza vieții populare, a luptei lui. În tot ce ține de obiectul istoric, de la locul unei bălăii, marile muzee, până la cărțile scrise, trăiește o putere nevăzută, dar magnetică, o putere care te reține și-ți răscolește inima.

Deși am toate acestea ca pe o lumină intensă jucind pe fețele celor trezeci de vizitatori ai muzeului „Procesul luptătorilor ceferiști și petrolști — iunie-iulie 1934” din Craiova. Tinerii muncitori și studenții practicanți de la Uzina „Electroputere” au hotărât în cadrul adunărilor generale U.T.M. ca, în grup să cerceteze documentele aflate în muzeu, să cunoască lupta partidului în anii grei ai ilegalității. Chiar în sala în care s-a desfășurat procesul intentat de burghezo-moșierime celor mai buni fii ai poporului, li s-a vorbit tinerilor despre condițiile mizerie în care lucrau muncitorii înainte pentru câștigarea unei piini, și aceea puțină și amară, despre lupta partidului împotriva odiosului regim de exploatare. Partidul deschidea ochii tuturor, lumina mințile, organiza voința și înaripă viziunile. Muncitorii cei mai înaintați, printre care erau și tinerii, se adunau în jurul partidului, luptau, riscându-și chiar și viața.

În vara anului 1934, când a avut loc procesul, tot orașul fierbea.

Fiecare om știa că aici la Craiova are să se judece procesul luptătorilor ceferiști și petrolști. Burgheza nu voia să se aplece. Dar oamenii au fost să asiste. Dar oamenii au fost să asiste. Dar oamenii au fost să asiste. Dar oamenii au fost să asiste.



Un grup de tineri muncitori și muncitoare de la fabrica „I. C. Frimu” din Craiova învățând în comun poezii închinată partidului.

Evocând pe scenă chipul eroilor comuniști

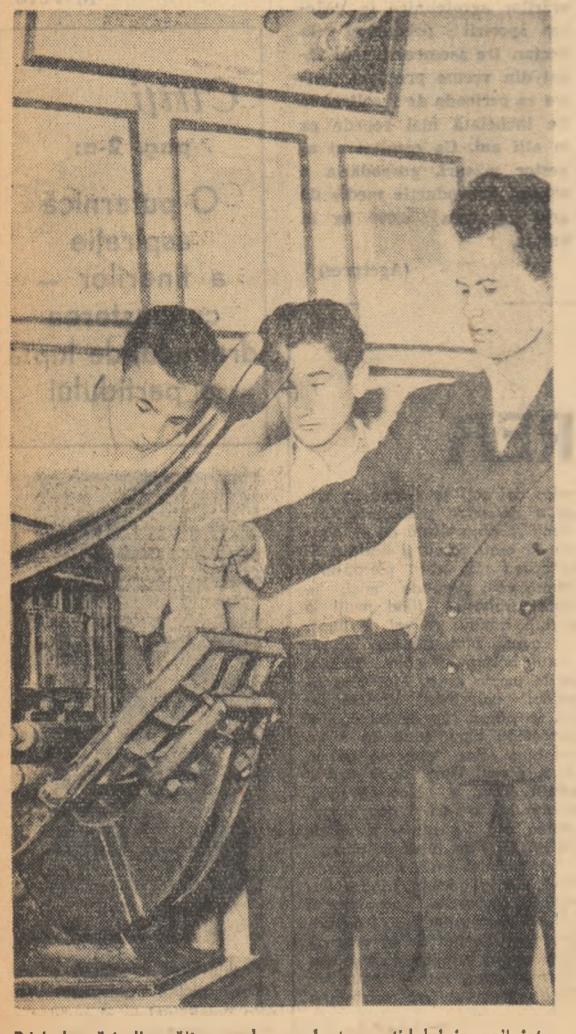
Formația teatrului de amatori din Reșița înscrie astăzi în activitatea sa adevărate stagiuni, cu tot ceea ce implică acest cuvânt. Ea a parcurs un drum lung, pornind de la o înghețare care nu depășea ca număr de membri și ca obiective o brigadă artistică de agitație. Pe atunci, cu foarte puține, ca prezent, pe vreau podium de lemn, scenele scurte, agitatorice, într-o companie sau alta. Ce mai vechi membri ai formației ca G. Chelban sau M. Hioara își amintesc de timpul când confecționau din hirtie detaliile vestimentelor ale cîte unu personaj, când actorii manevrau și decorurile improvizate. Acum, când au la dispoziție condiții tehnice superioare, cînd conducerea artistică este încredințată unui regizor profesionist (Eugen Vancea de la Teatrul de Stat) iar publicul spectator s-a mărit și el, în măsura corespunzătoare, membrii cercului dramatic de amatori din Reșița pot privi cu mirare drumul parcurs. Dar acum ca și atunci, la început, preocuparea de căderenia a colectivului este să contribuie, prin mijloacele scenice, la răspîndirea cîntului partidului, la intruchiparea luminoasă a celor mai înaltați luptători pentru cauza poporului — comuniști.

Fieind, în mare majoritate, muncitori, cărora partidul le este acum pe lumina ochilor, interpretarea unor astfel de roluri (chiar dacă nu există încă de deficiențe artistice) are întotdeauna sinceritate. Ea izbucnește prin vibrația adevăratului. Iată un exemplu: colectivul a avut, în repertoriul său, un spectacol — recital de poezie, intitulat „Cîntarea poezilor”. Una dintre poeziile dramatizate incluse era „Lăzăr de la Rădăuș”. Pregătindu-se cu seriozitate, colectivul de artiști amatori a făcut o documentare în comuna Rădăuș, s-a întîlnit cu oamenii care l-au cunoscut îndepărtat pe eroul comunizat Lazăr Cernescu; cu o odată emoție interpretul principal a discutat cu familia luptătorului. Și a venit clipa când pe scenă Victor Hagiocică a evocat chipul celui care a luptat și a căzut eroic, știind că la noi va triumfa steagul partidului, că în secole noastre:

„Vine vreme de lumină vreme bună și senină din măruntele ogare să clădim ogorul mare!”

A fost acolo un fior viu și autentic. Credința lui Lazăr în dreptatea partidului, în victoria cauzei sale, a trecut rampa, cu atât mai mult cu cît publicul era format din oameni care se convinseseră al înșiși de dreptatea acestei cauze. Nimeni nu mai ținea seama că se află în fața unor artiști amatori; pe scenă creștea auzul unui erou popular din noua istorie a patriei.

Au fost și alte roluri frumoase, memorabile. Utemista Eli-



Privind mărturiile grăitoare despre lupta partidului în anii întunecați ai ilegalității.

Temă careia îi sint consacrate „Zile ale tineretului”

Denumind una din zilele săptămîinii „Zilele tineretului”, joia sau duminica, organizațiile U.T.M. creează un cadru larg de organizare a educației și distracției tinerilor. A fost bine, cu pricepere, această formă de petrecere a timpului liber, a da fiecareia dintre aceste manifestări un bogat conținut educativ este una din sarcinile importante ale organizațiilor U.T.M.

Joia sau duminica tineretului este un cadru foarte potrivit pentru organizarea acțiunilor de cunoaștere de către tineri a trecutului de luptă a partidului, pentru dezvoltarea dragostei tinerilor față de partid.

Cum se desfășoară, în practică, o astfel de zi, cînd lucrul nu a fost făcut de mintuală, ci pregătit temelnic, în așa fel încît un număr cît mai mare de tineri să aibă cît mai multe învățăminte de reținut, iar amintirile să nu se ștergă?

Iată-ne, într-o zi însoțită în gara Timișoara. 150 de tineri, veniți din toate colțurile raionului Timișoara se urcă vesele în tren. Drumul e lung, însă traseul merită osteneala. Vor vizita Valea Fraților și Bucureștii. Poate credeți că, de-a lungul călătoriei, cineva preferă să doarmă? Nu. Ne apropiem de orașul X... explică ghidul și prezintă pe scurt orașul, trecutul său, industria sa de astăzi, perspectivele sale de dezvoltare. Una din etapele călătoriei este Doftana, frumoasa temniță clădită de burghezo-moșierime, dar și universitatea luipei, neînfricată a comuniștilor. Trenul înaintează spre Doftana, iar în tren 150 de tineri își alătură glasurile, învățînd un cîntec revoluționar („Privesc din Doftana”), ascultă recitările („Mierla lui Ilie Pintilie”), cu un cuvînt, se pregătesc sufletește pentru întîlnirea cu mărturiile gloriosului trecut de luptă a partidului. Nu este o simplă excursie. Aceasta este ziua cînd au prilejul să compare celulele H, lanțurile și butucii, paturile de fier, grățiile Doftanei, cu saioanele sumptuoase, aurite, covarele adînc, cristalurile, paturile cu baldachin din alcovurile Peleşului. Aceasta este ziua cînd pot urmări, în București, la

Din versul începătorilor răzbate dragostea față de partid

Intrebarea ziarului, ne spune tov. Ion Ilin, directorul Casei de cultură a tineretului din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej din Capitală, vine ca să spunem, în întâmpinarea procesurilor noastre a ideilor călăuzitoare puse la baza activității cercului literar „Ion Creangă” de la noi. Membrii cercului nostru literar se străduiesc prin întreaga lor activitate să cunoască tot mai bine drumul de luptă al partidului pentru fericirea poporului și, în același timp, să descrie în mod artistic, în lucrările lor literare, această luptă, să cînte mărețele realizări de azi obținute sub conducerea partidului, pe comuniști. Odată a avut loc la o sedință a cercului, o discuție foarte interesantă. Deoarece la noi via tineri muncitori de la întreprinderi din apropiere ca și Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”, „Seminătoarea”, uzinele „Crozavești”, elevi de la școlile din jur și încercăm să atragem chiar și tineri țărani muncitori din comuna vecinătate, am căutat să încheiem acest colectiv, să dăm imaginea clară a felurilor sale. Din discuția reșeită astfel că mulți tineri iubesc literatura și doresc să scrie și tocmai în cercul literar au posibilitatea să se perfecționeze. De bună seamă că cei foarte înzestrați vor ajunge scriitori; însă, pînă atunci, și unii și alții trebuie să caute a contribui prin scrierile lor la îmbunătățirea muncii la locul lor de producție, fiind corespondenți de presă, colaboratori la zăvestele de petete, la activitatea artistică, slujind într-un cuvînt prin condeiele lor cauza partidului. Opera de construire a socialismului, munca plină de pasiune, însușirea măiestriei scriiturii, cunoașterea politică a partidului și, prin aceasta, oglindirea succesorilor și ancorarea profundă în realitatea de azi — iată care trebuie să fie preocupările de bază ale tinerilor comuniști.

În cercul nostru literar s-a urmărit ca tinerii să facă parte din învîntămînt politic la locul lor de muncă și în afară de aceasta s-au ținut expuneri despre diferite aspecte ale politicii partidului și despre alte probleme de politică internă și internațională precum și expuneri și conferințe despre probleme ca „Realismul socialist”, „Chipul comunistului în literatura sovietică”, „Despre eroul pozitiv al literaturii noastre noi”, „Cu înseamnă a scrie despre actualitate” etc.

Tot în această direcție, au fost organizate întîlniri ale cenacurilor cu acțiunile de partid și U.T.M., au fost organizate conferințe ținute de către cercetătorii de la Institutul de istorie a Partidului Muncitoresc Român, despre lupta comuniștilor în ilegalitate, despre activitatea U.T.C. ului sub conducerea partidului de mobilizare a tineretului la bălăia împotriva exploatareii burghezo-moșierime. Da asemenea au avut loc, în cadrul cercului, o seamă de întîlniri cu scriitorii care au vorbit tinerilor cenacurilor despre principiul partinității literaturii, le-au împărtășit din experiența lor scriitoricească, i-au ajutat să înțeleagă cum trebuie să se documenteze și să lucreze un tînd care vrea să oglindească în scrierile lui viața nouă a poporului nostru muncitor.

Un mare accent s-a pus de asemenea pe ajutorarea tinerilor spre a-și însuși o concepție artistică bine orientată. Tovarășii ca Petre George și Constantin Ion, de pildă, care au venit la cercinși de dragostea lor pentru literatură, de impulsul sufletește de a scrie, și care, nefiind pe atunci destul de bine pregătiți, credeau că a face literatură înseamnă a cînta numai despre flori și dragoste au fost îndrumați și au crescut, s-au maturizat politic și și-au îmbunătățit și felul de a scrie, putem spune, de la o sedință de cenacul la o altă sedință. În ultima vreme, tov. Constantin Ion a prezentat în discuția cercului o poezie reșită închinată uzinei în care lucrează, iar tov. Petre George de asemenea a adus lucrări în care se vede dorința de a reda plin de avînt aspectul din



Brigada artistică de agitație de la Fabrica de falanță din Sighișoara, pregătește un nou spectacol.

suri, fragmente literare, cîntec. Clubul C.F.R. din Arad l-a avut ca oaspete la o reuniune recentă pe tinerii poeți din cercul literar „Al Sahla” care au recitat din creațiile lor închinată partidului. La „Decorativă”, la centrul mecanic, comuniștii au vorbit tinerilor despre anii grei de luptă pentru eliberarea țării. La Rusea, la două școli din Timișoara s-au ținut carnete de U.T.M. la patru fosta pionieri la mormîntul lui Lazăr Cernescu.

Cultivarea cunoștințelor despre drumul glorios de luptă al partidului cere foarte mult, în această privință, organizatorilor joilor ori duminicilor tineretului. Experiența organelor și organizațiilor U.T.M. din regiunea Timișoara dovedește că preocuparea stăruitoare, munca cu un număr mare de tineri dă rezultate din cele mai bune. La joia tineretului, tinerii vin cu bucurie — aceasta arată reușita.

Viața culturală a tineretului

Pagină realizată de: ȘTEFAN IUREȘ, B. DUMITRESCU, A. I. ZAINESCU. Fotografii: PAVEL POPESCU

